

Ἐν Χανίοις τῆ 14 Ἰανουαρίου 1946

Φίλε κ. Παναγιωτάκη

Πῆρα τό ἀπό 30 .12.1945 γράμμα σας, ~~σοφόσοσοσο~~ εἰς ἀπάντησιν τοῦ πρὸς τὴν Γεν. Συν. τῆς Ε.Θ.Π.Ν.Χ. δικοῦ μου καί ποῦ κυριολεκτικῶς μέ ἐξέπληξε.

Στό γράμμα σας αὐτό, μοῦ ζητᾶτε δύο πράγματα. Πρῶτα ν' ἀποδεχθῶ ὅτι πραγματικῶς διέπραξα τὴν ἀτιμον πρᾶξιν ποῦ μοῦ ἀποδώσατε καί δεύτερα νά δικαιολογήσω τὴν ἀτιμίαν μου αὐτὴν κριβόμενος πίσω ἀπὸ δῆθεν λησμοσύνην. Δηλαδή μέ ἄλλα λόγια ὅτι ἔκαμα ὑπεξαίρεσιν ἀλλὰ ἀπὸ διανοητικὴν ἀνεπάρκειαν καί ὄχι ὅτι τό ἔκαμα σπόπιμα.

Νύριε Παναγιωτάκη.

Ἄδικεῖται τὴν ἀντίληψίν σας σκεπτόμενος ἔτσι, γιατί πρῶτα οὔτε καὶ νά σκεφθῶ κἄν μπορῶ νά δεχθῶ τὴν ἀναγνώρισιν πράξεως ποῦ σεῖς ἐπρᾶξετε καί ἀποδέσετε σέ μένα καί τό δεύτερον ἂν γιά ἓνα πρᾶγμα καυχῶμαι, αὐτό εἶναι ἡ μνήμη μου καί ἐπειδή δέν ἐπιθυμῶ οὔτε ὀφούτσια, οὔτε καί θόρυβον γύρω ἀπὸ τό ὄνομά μου ἀφήνω ἐλεύθερον τό πεδῖον εἰς τοὺς ἱκανοὺς καί ἔχοντας θέλησιν γιά δράσιν νά συνεχίσουν τό ἔργον των.

Τελευτῶντας δέν μπορῶ παρά νά ἐκφράσω τό πικρῶτατον παράπονον μου στίς Συν. κ. Πρόεδρον καί Γεν. Γραμματέα μπροστά στά μάθια τῶν ὁποίων ἐμετρήθησαν τά χρήματα καί αἱ ὁποῖαι ἄγνωστον σέ μένα γιά πῶς λόγον ἀποφεύγουν νά ποῦν καθαρά καί ξάστερα σέ τίνος τό μέρος βρίσκεται τό δίκην.

Αὐτά μιά γιά πάντα.

Μετά τιμῆς

Ἐμμ. Πυθαρούλης

Τοινοποιήσις

Δ.Σ.Ε.Θ.Π.Ν.Χανίων.

